

genoemd en daardoor verraden. Nu dit schijnevangelië zo velen wist te activeren, moest de kerk de nadruk leggen op de juiste genadeleer.³⁶ Anderen waren positiever gestemd. In het *Calvinistisch Weekblad* schreef (vermoedelijk) prof.dr. J. Waterink van de Vrije Universiteit te Amsterdam dat ondanks allerlei bezwaren tegen Oxford de resultaten van de bekeringsarbeid er niet om logen. Oxford was het werk van de Heilige Geest. Daarom vroeg hij zich af of de kerkmensen niet veel te bang voor de geest van deze beweging waren.³⁷

Door met Pinksteren niet de eigen predikant, maar de hervormde prof. de Hartog, die juist vanwege Oxford in Utrecht verbleef, te laten voorgaan, deed de Evangelisch-Lutherse Gemeente van Utrecht een duidelijke keuze.³⁸ Volgens De Hartog mocht de door Oxford gevolgde methode geen reden zijn haar af te wijzen. Het deed er niet toe of men de boodschap in de kerk of in een veilinggebouw hoorde; de tijd van concurrentie was voorbij.³⁹ De Gereformeerde Kerk in Hersteld Verband in Utrecht tenslotte, die in het plaatselijk kerkelijk leven een bescheiden rol speelde, heette Oxford als medestrijder voor Gods Koninkrijk welkom en sprak de wens uit, dat het getuigenis versterkt mocht worden en Gods zegen op het werk mocht rusten, maar dat de gevaren van overdrevenheid, oppervlakkigheid en massasuggestie zo klein mogelijk zouden zijn.⁴⁰

Tijdens de bijeenkomsten in Utrecht bestond er voor belangstellenden de gelegenheid om met Oxford-mensen een gesprek te hebben.⁴¹ In tegenstelling tot wat De Loor hierover meedeelt, besteedde de beweging ook daarna nog enige aandacht aan de nazorg, gericht op onderscheiden categoriën van de samenleving. Zo was er op 20 mei 1937 een werkbijeenkomst voor de mannelijke jeugd. De belangstelling hiervoor was opmerkelijk gering, terwijl er naast Nederlanders nog de nodige buitenlanders waren. De laatstgenoemden getuigden als eersten van de vernieuwingen in hun leven. Hierna gaven ongeveer vijftien personen gehoor aan de oproep om te vertellen hoe zij de van Oxford geleerde lessen in de praktijk wilden brengen of al brachten. Omdat de pers met één verslag volstond, is het onbekend hoeveel van dergelijke avonden in totaal werden gehouden.

36. *Ons Kerkblad. Orgaan van de Gereformeerde Kerk van Rotterdam-Zuid (Katendrecht)*, 17e jrg. no.20 (15 mei 1937).

37. *Calvinistisch Weekblad*, 2e jrg, nr.33 (14 mei 1937). Ook geciteerd in: *Utrechtsch Dagblad*, 18 mei 1937 (Avondblad).

38. De Evangelisch-luthersen stonden over het algemeen positief tegenover de Oxford-beweging. Wellicht mede doordat Buchman van oorsprong ook tot dit kerkgenootschap behoorde.

39. *Utrechtsch Dagblad*, 18 mei 1937 (Ochtendblad). *Het Vaderland*, 20 mei 1937.

40. *Het Kerkblad voor de Gereformeerde Kerken in Nederland zoals die samenleven in Hersteld Verband*, 9e jrg. no.32 (16 mei 1937).

41. Advertentie in: *Utrechtsch Dagblad*, 14 mei 1937 (Avondblad).